

BERLÍN

Dia 12 d'Agost de 2012 – diumenge

Cost	Concepte
	▶ 20:30 Puntualment Amb el vol d'EasyJet 4568 procedent d'Amsterdam arribem a l'aeroport de Schoenefeld de Berlín. Una maleta de cabina per persona, ens permet sortir de l'aeroport sense necessitat d'esperar l'arribada de l'equipatge. Encara hi ha llum solar, la posta de sol és a les 20:38.
71,80	▶ A Alemanya, igual que en altres països el transport públic no és barat, la qual cosa per bé de la butxaca, és recomanable estudiar quins tipus de targetes són les més adequades per a l'estada que durem a terme, en el cas de Berlín la nostra millor opció ha estat comprar 3 targetes Berlin WelcomeCard www.berlinpass.com/ una de transport 48 hores, una altra de 72 hores amb accés lliure a museus i una tercera de transport de 48 hores. Cada tarjeta comença a contabilitzar les hores, 48 ó 72 en el nostre cas, a partir del moment que la marques per primer cop al fer ús del transport, metro, bus, tren de rodalies, etc. Així doncs cal planificar la compra i l'ús que s'en farà d'elles. L'aeroport de Schoenefeld correspon una zona més, així per anar de l'aeroport a l'apartament hem viatjat amb un bitllet senzill.
3,00	▶ Caminem uns 400 mts. fins a l'estació de rodalies Berlin-Schönefeld Flughafen i comprem un bitllet senzill i agafem el tren S9 a les 21:00, fins a l'estació Berlin Frankfurter Allee allí a uns 300 mts. està el metro línies 1 i 5, anem des de Frankfurter Allee fins a l'estació Samariterstrasse i un petit passeig d'uns 700 mts. pels carrers Mainzerstrasse i Gärtnerstrasse ens condueix fins als apartaments ALBA Gärtnerstrasse 31, 4 ^{rt} . Deu n'hi do del que vam caminar, sort! que les maletes són amb rodes i pesaven poc, però ens va servir per fer-nos una idea inicial de la ciutat, del metro com a vehicle per a desplaçar-nos, dels carrers, dels sorolls, de les olors, etc.
188,00	▶ Pràcticament ja són les 10 de la nit. Tal com ens havien indicat per email quan vam contractar els apartaments, les claus estan al bar Kaufbar www.kaufbar-berlin.de/ , just enfront dels apartaments, ens presentem, pagem i ens donen les claus i el rebut.
6,20	▶ En el mateix bar un pastís i una infusió fan el sopar. ▶ Ja som als apartaments ALBA està al 4 ^{rt} . 1 ^a . no hi ha ascensor, farem múscul, l'apartament està completament reformat, són uns 50 mts ² . repartits en una cuina equipada, un bany complert i la sala dormitori, tenim un petit balcó i l'equipament es compona de parquet, televisió, telèfon, wifi, un llit doble, un sofà, roba de llit. ▶ Són prop de dos quarts de dotze i és hora d'anar a dormir.

Dia 13 d'Agost de 2012 – dilluns

Abans de sortir a caminar pel carrers de Berlín cal entendre la numeració del carrers si no es vol anar de corcoll per trobar un determinat lloc. Alguns carrers tenen la numeració números parells en un costat del carrer i números imparells al altre costat però, en molts altres carrers la numeració en un dels costats creix segons els nombres naturals i l'altre costat la numeració segueix creixent però en sentit contrari del carrer. Exemple: un carrer de 230 nombres en un dels costats la numeració va, posem per cas, des del nombre 1 fins al 105 i en l'altre costat va des del 106 fins al 230, coincidint en un dels extrems els nombres 1 i enfront el 230 i en l'altre extrem del carrer 105 i enfront el 106.

- 9,60 ▶ Són les 08:00 en aixequem i després de les accions pròpies de la neteja corporal surto al carrer per comprar el necessari per a desdijuni, la compra va ser per les botigues de la zona, pa, llet, fruita, embotits, formatge i melmelades.

Afortunadament a l'apartament hi havia sabó per rentar la vaixel·la, draps i paper de cuina, spontex, etc.

- ▶ Aproximadament a tres quarts de nou del matí, després d'haver esmorzat, el dia és esplèndid, bona temperatura i sol radiant, sortim amb ganes de veure la ciutat començant per l'entorn més proper al que serà el nostre habitatge per vuit dies.

Fruit del concepte gentrificació¹, l'apartament està en un edifici reformat dels molts que estan en el barri Friedrichshain de Berlín, estem en un quart pis sense ascensor, resumint, cada vegada haurem de pujar o baixar 81 graons. L'edifici es compon de 2 escales que envolten un pati interior, on els veïns guarden bicicletes i dipositen les escombraries, prèviament classificades, en 4 contenidors. La resta del pati ho ocupen dues acàcies i un abet.

Ja al carrer, anem caminant per Gärtnerstrasse i Mainzerstrasse fins a l'estació de metro Samariterstrasse, en un costat a menys de 100 metres de l'apartament queda la plaça Boxhagenerplatz, el verdader centre del barri Friedrichshain.

Friedrichshain és sinònim de gent jove, festes, discoteques i tendes de roba "cool" o galeries. És el barri, en l'actualitat, amb més fama per sortir a les nits, el carrer de moda es el Simón-Dach-Strasse, hi ha multitud de restaurants de tot tipus, cafeteries bohèmies, discoteques i tant els dissabtes com els diumenges, se celebren mercats ambulants, en dissabte, principalment de menjar que porten els agricultors de l'extraradi de Berlín i en diumenge, un mercat ambulant de segona mà en el qual et pots trobar absolutament de tot. Pels carrers pots trobar a més dels bars i restaurants, ja esmentats, botigues d'artesans, dissenyadors de pell, de roba, de ceràmica, tendes de roba per a nens i estris per escoles; veiem molta gent jove, alguns parlen castellà, deuen ser espanyols o tal vegada sudamericans, no és en va ja que a hi ha molts albergs per a gent jove en aquesta zona. Es poden trobar a <http://www.spanish.hostelworld.com/Albergues/Berlin/Friedrichshain>

Sense cap dubte, mereix la pena visitar-ho, prendre's un cafè i contemplar, des d'algun banc! la gentada que per allí transita.

Ja al metro, marquem per primer cop la nostra tarjeta Berlin WelcomeCard 48 hores zones AB, la línia 5 ens porta fins Alexanderplatz, la plaça és un node de comunicacions on arriben i surten diverses línies de metro i de trens de rodalies, i des d'allí la línia 2 ens porta fins a Hausvogteiplatz, en total 9 parades.

- ▶ Són les 09:15 i ens disposem a visitar **Gendarmenmarkt**, la plaça és del segle XII, és una de les zones més boniques de Berlín. Originàriament la plaça es va planejar com un mercat, en el Segle XVII es deia de Linden-Markt; en el XVIII es va dir Mittelmarkt i després Neuer Markt.

El lloc fou construït el 1688, en el cor del que llavors era un suburbi de Berlín Friedrichstadt, un suburbi planejat pel futur Federic I de Prússia. En aquest suburbi hi va haver un assentament de gran part dels immigrants hugonots francesos, als que el "Gran Elector", Federico Guillermo I de Brandeburgo, els havia concedit drets ciutadans i la protecció de la seva llibertat religiosa per l'edicte de Potsdam en 1685.

Federic I de Prússia va concedir tant a la comunitat luterana com a la comunitat reformada francesa, un lloc per construir les seves respectives esglésies:

Deutscher Dom² i **Französischer Dom**³. Cap al 1701 ja existien ambdós edificis, però sense les torres, que foren construïdes posteriorment.

¹ El criteri gentrificació està explicat en la presentació del viatge.

² Entrar a veure les exposicions de l'església alemanya és de franc però, no són massa interessants i des d'ella no es pot veure l'exterior. L'exposició es pot veure des de 10:00 fins a 22:00 el dimarts i de 10:00 a 18:00 de dimecres a diumenge –de 10:00 a 19:00 en els mesos de juny a agost-.

³ La torre amb cúpula, que és una plataforma d'observació oberta als visitants, ofereix una vista panoràmica de Berlín. Hi ha un restaurant en el soterrani sota la sala d'oració. La torre també conté el museu dels hugonots de Berlín. Es pot pujar a l'alt de la cúpula de l'església francesa, però no mereix la pena pagar l'entrada perquè, després de pujar tantes escales, les vistes són decebedores, ens van agradar més les vistes des de cúpula de la Catedral. El Museu està obert de 12:00 a 17:00 de dimarts a disabte i d'11:00 a 17:00 el diumenge. L'Església: es pot visitar de 12:00 a 17:00 de dimarts a diumenge.

El nom de la plaça, ve de 1799 del Regiment Gens d'Armes, (homes armats), que s'hi trobaven aquarterats, les caballerises hi van restar fins el 1773, van ser demantades per ordre de Federico II, que va fer reconstruir la plaça segons els plans de Georg Christian Unger. Entre ambdues esglésies es va construir un petit teatre francès. En 1802 va ser substituït per un Teatre Nacional obra de Carl Gotthard Langhans, en 1817 es va cremar completament, el que va motivar la construcció de l'actual Konzerthaus por Friedrich Schinkel; és la seu de L'Orquestra Sinfònica de Berlín. Va ser destruït pràcticament durant la Segona Guerra Mundial, i es va reconstruir.

Entre 1780 i 1785 en el regnat de Federic II, la plaça té la fesomia actual, es construeixen les torres amb les respectives cúpules segons plans de Carl von Gotthard, que va prendre com model a Piazza del Popolo de Roma.

El monument a Schiller enfront al Konzerthaus obra de l'escultor Reinhold Begas. La primera pedra es va posar el 10 de novembre de 1859 en commemoració del centenari del naixement del poeta. Entre 1871 i 1936 aquesta part de la plaça s'anomenava Schillerplatz (plaça Schiller).

Durant la Segona Guerra Mundial el Gendarmenmarkt va patir les conseqüències de la guerra, però fou reconstruïda posteriorment. Durant el règim de la RDA el nom oficial de la plaça era Platz der Akademie (plaça de l'Acadèmia). El 2 d'octubre de 1990 Gendarmenmarkt va ser escenari del darrer acte públic de la RDA quand Kurt Masur va dirigir la Novena Sinfonia de Beethoven davant el darrer cap del govern, Lothar de Maizière, Després de la reunificació d'Alemanya, va recuperar el seu àntic nom.

- ▶ 10:15 Passegem per **Unter den Linden** –en alemany vol dir 'Sota els til·lers', és el bulevard més tradicional i conegut de la ciutat. Des del seu inici i fins a la Segona Guerra Mundial va ser el centre neuràlgic de la vida cultural berlinesa i el punt de trobada, dels berlinesos.

Al segle XVI, Juan Jorge de Brandenburg va obrir un bulevard per anar des de les portes de la ciutat fins al seu vedat de caça en el Tiergarten, posteriorment en 1647 el van adornar amb til·lers.

Al segle XIX es va convertir en el gran bulevard que avui es coneix en expandir-se cap a l'oest amb l'erecció de l'estàtua eqüestre de Federico el Gran per Christian Daniel Rauch.

Durant la construcció del S-Bahn de Berlín en 1934 van ser tallats gran part dels til·lers originals i la resta lamentablement es va cremar durant la Batalla de Berlín a finals de la Segona Guerra Mundial.

En ruïnes després de 1945, va quedar en el sector oriental de Berlín Est, com a capital de la RDA. Els til·lers actuals van ser plantats en 1950.

Amb la reunificació després de la caiguda del Mur de Berlín, ha reprès el seu lloc com el carrer favorit berlinés junt amb l'avinguda Kurfürstendamm.

L'ampli bulevard comença a la Pariser Platz el costat oest de la porta de Brandenburg, on es troben **l'Acadèmia d'Art**, el famós **Hotel Adlon** – és un dels hotels més famosos d'Europa que va inspirar la pel·lícula Gran Hotel (1932) amb Greta Garbo, Joan Crawford y John Barrymore, entre els seus hostes cal destacar Charlie Chaplin, Josephine Baker i Marlene Dietrich-, les ambaixades d'Hongria, Rússia i França, l'òpera **Staatsoper Unter den Linden**, coneguda col·loquialment com "Lindenoper", a la seva vora se situa el **Neue Wache** -Edifici de la Nova Guàrdia de Berlín-, és troba també la **Bebelplatz** -amb l'estàtua eqüestre de Federic II de Prússia- on és flanquejada per la Universitat Humboldt de Berlín i el Deutsches Historisches Museum –Museu Històric Alemà- i l' **Illa dels Museus**.

Algun poetas com Goethe s'han referit a l'avinguda, i Marlene Dietrich interpreta la famosa canço "Untern Linden, Untern Linden"

<http://www.youtube.com/watch?v=gAkTIPMz4ik> .

- ▶ Cap a migdia tot passejant per l'avinguda arribem a la porta de **Branderburg**, la Pariser Platz i l'Hotel Adlon –ja comentat abans- i el DZ Bank.

La **Pariser Platz** abans plaça Viereck, amb la derrota de les tropes napoleòniques va canviar de nom per l'actual. És una de les plaçes més transitades des d'on es pot fer les millors fotografies de la porta de Branderburg, així fa que atregui turistes i viatgers d'arreu del món i d'altres persones –vigileu les butxaques- i per suposat balladors de Hip Hop.

L'edifici del **DZ Bank** es un edifici dissenyat per l'arquitecte Frank Gehry, on hi podem trobar les oficines del bank, apartaments i una gran sala enmig coberta amb un sostre de vidre, el vam trobar molt espectacular.

Brandenburger Tor és una de les 18 antigues portes d'entrada a Berlín. Està situada al final de l'avinguda Unter den Linden i marcant el començament del gran parc Tiergarten, per tant marca la frontera entre el Berlín Oriental i l'Occidental, o el que és el mateix, entre el Pacte de Varsòvia i l'OTAN. La porta medeix 26 m. d'alt, 65,5 m. d'ample i 11 m. de llarg. Sobre la porta hi ha una escultura de coure d'uns 5 m. d'alçada, la **Cuadriga**, una imatge femenina representant a Nike und Eirene –Deessa de la Pau- Després del triomf de Napoleó en les batalles de Jena i Auerstedt, en 1806, la Cuadriga va ser desmuntada i traslladada a París, per ser exhibida juntament amb altres trofeus de guerra. Amb la derrota de Napoleó, al 1814, les tropes de Blücher, van trobar la Cuadriga a París i la van portar de retorn a Berlín. En commemoració de la victòria prussiana i del retorn de la Cuadriga al lloc d'origen, és va substituir la corona de llorer per una creu de ferro i una àliga, transformant així la Deessa de la Pau en la Deessa de la Victòria. Els berlinesos afectuosament ara l'anomenen "Retourkutsche". A poca distància es troben el Reichstag i la Potsdamer Platz.

Per descomptat creuem la porta per l'arc central que, segons la història, és per on van creuar la persones importants.

- 2,80 ▶ A les 14:00 tenim hora de visita al Reichstag i encara hem de dinar, un "carrito" amb una salsitxa, i una cervesa, i un banc de fusta fan les funcions de restaurant.
- ▶ Just darrere nostre una llarga exposició de creus amb el nom de cadascuna de les víctimes i unes flors, composen el memorial a les persones mortes per haver intentat creuar el mur. Entre 1961 i 1989 van morir més de 260 persones, només intentant creuar -lo. Una de les inscripció diu

*El primer alemany que va morir intentant travessar el mur de Berlín, va anar el 17 d'agost de 1962, Peter Fechter, un obrer de la construcció de 18 anys, va intentar fugir juntament amb un amic i company de treball, Helmut Kulbeik. Tenien pensat amagar-se en el taller d'un fuster, prop del mur, i, després d'observar allunyar-se als guàrdies de la "frontera", saltarien per una finestra cap a l'anomenat "corredor de la mort", travessar-ho corrent i saltar pel mur a Berlín Oest. Fins a arribar al mur les coses van eixir bé, però quan es trobaven a dalt, a punt ja de passar a l'altre costat, els soldats els van donar l'alt, i a continuació van disparar. *Helmut va tenir sort, Peter va resultar aconseguit per diversos trets en la pelvis, va caure cap a enrera, i va quedar tendit en el sòl en la "terra de ningú", durant cinquanta angoixants minuts, moribund, dessagnant-se, a la vista de tots, i sense que ningú pogués fer res.*

Va cridar demanant auxili, però els soldats soviètics que li havien disparat no es van acostar, i l'única cosa que van poder fer els soldats americans va ser tirar-li una farmaciola, que no li va servir d'ajuda, ja que les seues greus ferides internes li impedièn moure's, i a poc a poc va ser perdent la consciència. Durant quasi una hora, els ciutadans de tots dos costats de Berlín van contemplar impotents la seua agonia, cridant als soldats de tots dos costats perquè l'ajudessin.

Però tots dos bàndols tenien por que els de l'altre costat els desaparessin, com havia passat en altres ocasions anteriors; encara que cap en una circumstància tan peremptòria com aquesta i a les dues del migdia, amb tants testimonis presents, incloent periodistes en el costat occidental.

Els soldats del costat oriental, zona a la qual pertanyia en realitat la "terra de ningú", tampoc el van ajudar, i no es van apropar fins a passats 50 minuts, segurament perquè servira d'exemple per a qualsevol altre que pensés fugir.

Quan per fi es van acostar els soldats de la RDA i se'l van emportar, els ciutadans de tots dos costats van cridar repetidament "assassins, assassins!". En el costat occidental, es van succeir les protestes i les manifestacions els dies següents, i els habitants del Berlín Oest van comprendre clarament el difícil que seria per als seus familiars i amics del Berlín Est intentar escapar. Així mateix, també es van adonar, decebuts, que els soldats americans, en plena expansió de la

Guerra Freda, no farien res per a ajudar-los en circumstàncies similars. Va ser un dur cop per a l'esperança dels berlinesos.

Últim que va morir va ser en 1989 Chris Gueffroy de 20 anys.

La canço de Nino Bravo "Libre" <http://www.youtube.com/watch?v=7812dngARbk> està dedicada a aquesta trista història, per si voleu conèixer la lletra diu:

*Tene casi veinte años y ya está cansado de soñar;
pero tras la frontera está su hogar, su mundo y su ciudad.
Piensa que la alambrada sólo es un trozo de metal
algo que nunca puede detener sus ansias de volar.
LIBRE, como el sol cuando amanece yo soy libre, como el mar.
LIBRE, como el ave que escapó de su prisión y puede al fin volar.
LIBRE, como el viento que recoge mi lamento y mi pesar,
camino sin cesar, detrás de la verdad, y sabré lo que es al fin la libertad.
Con su amor por bandera se marchó cantando una canción;
marchaba tan feliz que no escuchó la voz que le llamó.
Y tendido en el suelo se quedó, sonriendo y sin hablar;
sobre su pecho, flores carmesí brotaban sin cesar.*

- Uns minuts abans de les 14:00 ja estem fent cua per entrar al **Reichstag**, setmanes abans havíem demanat per visitar, es pot fer per internet i et responen enviant un document autoritzant la visita.

Tres vegades va copejar el kàiser Guillerme I el 9 de juny de 1884 els seus fonaments i es diu que l'eina se li va fer miques. Al kàiser no li agradava el Parlament. Havia donat el vist i plau al projecte de l'arquitecte Paul Wallot de mala gana, encara que no autoritzava la pesada cúpula de pedra ideada per Wallot. I és que seria més gran que la del Palau Reial.

En 1894, després de deu anys de treballs de construcció, es va concloure el

Deutscher Bundestag
- Besucherdienst -
Platz der Republik 1
11011 Berlin

Your request

Request number:	BA-20120721-171101-687
Contact person:	Àngel Guàrdia
Status:	Individual / private group
House number and street:	[REDACTED]
Postcode, town/city:	[REDACTED]
Telephone:	[REDACTED]
Email:	[REDACTED]
Type of visit:	Visit to the dome
Visitors:	2
Preferred date and time:	13.08.2012 14:00 hrs
1st alternative option:	13.08.2012 15:00 hrs
2nd alternative option:	13.08.2012 16:00 hrs
Comments:	We like to visit the roof terrace and dome of the Reichstag Building.

Thank you for your request, which has been sent to the Visitors' Service of the German Bundestag. The staff there will check whether places are still available and contact you with further information.

Please note: this document is only confirmation that your request has been received; it does not serve as proof that you may enter the Reichstag Building or visit its dome.

Yours sincerely,

The Visitors' Service

Deutscher Bundestag
Platz der Republik 1
11011 Berlin

Parlament i la cúpula superava en alçada al Palau Reial. El kàiser, que ja en aquells dies era el nét de Guillerme I, Guillerme II, va muntar en còlera pel que ell considerava el "súmmum del mal gust". Però què havia de fer? Molt fàcil: va desacreditar a l'arquitecte, i anomenava al parlament "Reichsaffenhau" (la casa dels micos de l'imperi) i va prohibir la inscripció de "Dem Deutschen Volke" ("al poble alemany"), que no es va col·locar fins a 1916.

No obstant això, l'edifici del Parlament es va conservar – i la seva història a partir de llavors reflecteix la turbulenta història alemanya. El 9 de novembre de 1918, el diputat Philipp Scheidemann va proclamar des d'aquí la

república. El 27 de febrer de 1933 es va originar un incendi, per causes fins avui desconegudes, i van cremar la sala de sessions i la cúpula. Els nacionalsocialistes

es van servir de l'incendi del Reichstag com a pretext per a la persecució d'enemics polítics.

Destruït durant la Segona Guerra Mundial, el Parlament es va reconstruir entre 1961 i 1971 de forma simplificada sota la direcció de l'arquitecte Paul Baumgarten, sense la cúpula destrossada en 1945.

La cúpula del Reichstag és una cúpula de vidre construïda a la part alta de l'edifici. Va ser dissenyada per l'arquitecte Norman Foster i intenta simbolitzar la Reunificació alemanya. La distintiva aparença de la cúpula fan que sigui un prominent punt de referència a Berlín.

La cúpula del Reichstag està feta de vidre, amb una vista de 360 graus al paisatge urbà circumdant. Sota la cúpula es veu el Bundestag la càmera de debats del parlament alemany. Un con reflector en el centre de la cúpula dirigeix la llum solar cap a l'interior de l'edifici.

La cúpula està oberta al públic i es pot arribar a ella mitjançant diverses rampes en espiral fetes d'acer que recorden la figura d'una doble hèlix.

La cúpula de Foster està pensada per ser respectuosa amb el medi ambient. El disseny involucra l'ús de la llum solar, que brilla a través dels miralls del con de la cúpula, per així disminuir les emissions de carboni de l'edifici.

Després de la Reunificació alemanya, la Cambra baixa va decidir tornar a utilitzar l'edifici com a seu del Parlament.

- 8,25 ▶ Com que el dinar ha estat escàs anem a la xocolateria **Fassbender & Rauch**⁴ per amants de la xocolata és un lloc ideal per visitar. Et pots tornar boig... té tota la varietat que et puguis imaginar de xocolates, formes, grandàries i colors... A dalt tenen cafeteria on 2 pastissos -1 x Mokka-Creme-Sinfonie i 1 x Schokoladen-Tortchen- i 2 Cappuccino ens van deixar llestos per una bona estona.
- ▶ A les 16:00 aprofitant que hi ha una visita guiada⁵ anem al **Konzerthaus**⁶. Aquest teatre va ser inaugurat el 18 de juny de 1821 amb l'estrena de l'òpera de Carl Maria von Weber Der Freischütz, és un dels edificis més importants de l'època de Schinkel.

El 25 de desembre de 1989, per celebrar la recent caiguda del Mur de Berlín i la reunificació de la ciutat, Leonard Bernstein dirigí la novena simfonia de Beethoven, interpretada per músics d'orquestrades alemanyes y dels països que havien participat en la ocupació.

El disseny interior i exterior, incluídes moltes de les escultures de compositors, són obra de Christian Friedrich Tieck i Balthasar Jacob Rathgeber.

Entre les escultures exposades en l'àrea exterior hi veiem Níobe amb els seus fills morts, en el pòrtic del frontó, a sota una escena entre Eros i Psique, i en el tope un bronze d'Apolo. En la façana sur si troben Orfeo i Eurídice en el inframón. En la façana nord, Baco i Ariadna, ambdues tallades amb estuc.

Les façanes originals van ser recobertes entre 1883 i 1884 amb arenisca. L'interior va ser reformat entre 1904 i 1905 per Felix Genzmer, durant la segona guerra mundial va ser cremat i reconstruït entre 1979 i 1984 per celebrar els 750 anys de Berlín. Després de la reunificació d'Alemanya es va restaurar.

Varem fer la visita guiada, i varem poder comprovar la sonoritat de la sala gran, imponent, hi havia un assaig del Festival der besten Jugendorchester der welt, de gaudir de més dies hauríem tret entrades pel concert. La visita la va fer una persona molt seriosa i formal, amb unes fotocòpies de fotografies en blanc i negre "de l'any de la picor"; Com que no enteníem l'alemany i no hi havia cap suport

⁴ Charlottenstrasse 60

⁵ Tots els dies hi ha una visita guiada a les 16h, és en alemany, val la pena fer-la perquè es pot veure les dos sales de concerts, i la resta d'estances.

⁶ Gendarmenmarkt,

documental ens varem dedicar a contemplar l'arquitectura i la decoració; el que més ens va impactar la sonoritat de la sala.

- ▶ En sortin del Konzerthaus vam passar la resta de la tarda passejant per l'entorn de l'avinguda Unter den Linden i veient llocs d'interés, entre ells estan el Rotes Rathaus, la torre de TV i la Font de Neptú.

El **Rotes Rathaus**⁷ és l'ajuntament de Berlín i es troba situat en un lateral de Alexanderplatz, concretament en la Rathausstrasse en el districte de Mitte.

El nom del ajuntament es deu a la seva façana, ja que està completament feta amb maons rojos, que són molt característics d'aquesta ciutat. Va ser construït entre 1861 i 1869 seguint l'estil arquitectònic francès i italià d'aquesta època, concretament, la torre del Rotes Rathaus es va dissenyar seguint el model de les torres de la catedral de Laon (França).

Com tots els edificis destacats de Berlín, durant la Segona Guerra Mundial va ser greument danyat i va haver de ser reconstruït, el que passa és que la seva reconstrucció es va realitzar bastant abans que la resta dels edificis emblemàtics de la ciutat, ja que es va fer en la dècada de 1950. Durant les dues Alemanyes, l'edifici es va convertir en el senat del Berlín Oest i, després de la reunificació, es va convertir en el centre administratiu de Berlín.

Es tracta d'un edifici d'enormes proporcions i molt simètric, per la qual cosa crida bastant l'atenció. Està envoltat de jardins i això fa que et fixis més si cap en l'estructura de l'edifici, perquè no hi ha cap altre al seu voltant.

Fernsehturm. La Torre de la Televisió de Berlín⁸, aixecada en 1969, va ser durant anys l'orgull de la RDA, una torre construïda per mostrar la superioritat del comunisme sobre el capitalisme.

La torre, amb 368 metres d'altura, és l'estructura més alta d'Alemanya. Està situada en el centre de Alexanderplatz, la plaça més important de la RDA. Una curiositat de la torre és que el cristall que cobreix la part principal de l'estructura fa que, quan reflecteix el sol del matí, es vegi una creu en el centre de l'esfera. Aquest fenomen va fer que els occidentals anomenessin al símbol del poder soviètic "La Venjança del Papa", tirant per terra la propaganda comunista.

Encara que hi ha diversos miradors distribuïts per la ciutat, les vistes des de la Torre de la Televisió són les més complertes que es poden obtenir. Des de la plataforma d'observació, situada a 203 metres d'alçada, es poden observar les diferències arquitectòniques de la ciutat i les principals avingudes. El restaurant giratori de la torre, situat uns metres per sobre del mirador, ofereix les millors vistes de la ciutat acompanyades d'alguns plats típics berlinesos. El cost és més alt que el d'altres restaurants de Berlín.

Font de Neptú, és un monument esplèndid i bastant imponent que data de 1891, obra de Reinhold Begon, i que s'inscriu en l'estil neobarroc.

- ▶ Són les sis de la tarda, el disposar de la Berlin WelcomeCard ens permet desplaçar-nos per la ciutat en servei públic i fent ús del bus anem per l'avinguda Unter den Linden fins l'Universitat Humboldt, el museu Guggenheim i la Bebelplatz.

Universitat Humboldt⁹. És la Universitat més antiga de la ciutat. Es va fundar en 1810, el seu creador va ser Wilhelm Von Humboldt, nascut a Prússia. Va començar a funcionar amb 250 alumnes, que estudiaven teologia, filosofia, dret i medicina. La universitat va formar grans homes del país. Amb el govern nazi, el lloc va ser transformat en centre d'educació nazi, i es van cremar 20.000 llibres de la seva biblioteca. Vam passejar pels jardins de l'universitat i vam tenir l'oportunitat de llegir la frase de Karl Heinrich Marx, escrita en lletres daurades en l'escala principal

⁷ Rathausstraße 15

⁸ Des de març a octubre obre tots els dies 9:00 a 00:00 i des de novembre fins a febrer obre tots els dies de 10:00 a 00:00 hores. El preu d'entrada es 12 €

⁹ Unter den Linden 6

"els filòsofs s'han limitat fins ara a interpretar el món, ha arribat l'hora de canviar-ho".

En aquesta Universidad ha estudiat Albert Einstein, haveure si se'ns encomana alguna cosa!

Museu Guggenheim¹⁰ És un centre d'art que està situat en la primera planta del Deutsche Bank, és fruit de la col·laboració entre la Solomon R. Guggenheim Foundation i el bank.

Abans de visitar-ho ja havíem llegit diferents informacions contradictòries entre si, sobre l'interès que podia tenir el visitar el museu, sembla ser que al·licient depèn de la data en què ho visites ja que en ell es desenvolupen algunes exposicions al llarg d'any, la resta del temps roman tancat.

Vam tenir poca sort en les dates que vam estar allí, algunes sales estaven tancades i en la principal hi havia una col·lecció de bombetes, làmparas d'aparells de radio antics, pedres llises, petxines de cloïssa, etc. No hi havia fulletons que ens ajudessin a interpretar aquesta exposició, per això varem interpretar lliurement!

Bebelplatz Christian Johann Heinrich Heine (*Düsseldorf, 13/12/1797 - París, 17/02/1856*) poeta alemany al 1817 va escriure "Això només va ser un preludi, aquí on es cremen llibres, s'acaben cremant també persones" 116 anys després, en concret la nit del 10 de Maig de 1933 en aquesta plaça es van cremar més de 40.000 llibres, la frase es pot llegir en un placa que hi ha al terra de la plaça.

Hi ha com una llosa de vidre que permet veure sota terra una sala de biblioteca amb les prestatgeries buides en record del trist esdeveniment.

- 11,80 ▶ Ja és hora de anar a sopar són les 19:30, un bus ens porta fins on es troba el **Restaurant Dolores**¹¹ <http://www.dolores-online.de/> El restaurant és mexicà, te aspecte de restaurant de barri, no es veuen turistes, està ple i es lent, la carta és bàsicament "Quesadillas", "Nachos con guacamole" i "burritos".
- ▶ Són prop de les 10 de la nit i estem cansats, caminem fins Alexanderplatz, el metro línia 5 ens porta a Samariterstrasse i allí un petit passeig fins a "casa". Prenem una tisana per acabar el dia.

Dia 14 d'Agost de 2012 – dimarts

- ▶ Són les 08:00 en aixequem, una dutxa reconfortant i surto al carrer, compro pa pel desdijuni.

Ja ens coneixem el camí cap al metro, per nosaltres, de moment, és la sortida pel barri, estan fent obres al carrer. Arribem a Alexanderplatz i des de allí amb bus fins la Berliner Dom – Catedral

- 4,00 ▶ Visitem la **Berliner Dom – Catedral**¹² és l'església més reconeguda en l'àmbit monumental de la ciutat de Berlín, és el temple de l'Església Evangèlica a Alemanya. Esta situada enfront del jardí Lustgarten, al costat de l' Illa dels Museus. L'edifici de la catedral va ser construït entre els anys 1894 i 1905 sobre els fonaments d'una petita catedral barroca de 1747, just enfront del Palau Imperial.

En 1944, igual que la majoria dels edificis de Berlín, el temple va quedar arrasat per una bomba que va caure sobre la cúpula, causant greus danys a l'interior. Encara que les tasques de reconstrucció van començar en 1975, van ser llargues i costoses i no es van veure finalitzades fins a l'any 2002.

Una vegada a l'interior de la catedral criden especialment l'atenció tant el recinte de l'altar, realitzat en marbre blanc i ónix groc, com l'imponent òrgan de transmissió

¹⁰ Unter den Linden 13/15

¹¹ C/. Rosa-Luxemburg-Strasse nº 7

¹² Obert de dilluns a disabte de 09:00 fins a 19:00 i diumenges i festius de 12:00 fins a 19:00. Preu: 7 €

pneumàtica. Els soterranis de la catedral guarden un important tresor, la Cripta dels Hohenzollern, coneguda per allotjar els sarcòfags dels membres de la dinastia.

El trajecte cap a la cúpula es realitza per un camí desastrós, com si s'anés cap a unes golfes abandonades però, després de pujar els 270 esglaons que porten a l'alt de la cúpula de la catedral, una vegada allí es pot gaudir d'unes precioses vistes del centre de Berlín que fan que realment valgui la pena l'ascens.

- ▶ A pesar que estem prop de l'Illa dels museus deixem pels tres propers dies visitar-los, segons la programació que tenim d'acord a les Berlín WelcomeCard. Aprofitem per visitar alguns edificis i llocs d'interès de la zona: Park Marx Engels Forum, Marienkirche, Barri Nicolai Viertel, Nicolaikirche i obviament dinar.

Park Marx Engels Forum¹³, de fet, això no és un fòrum és un parc públic amb les estàtues de Marx i Engels. El parc va ser creat per les autoritats de l'antiga RDA. El conjunt va ser dissenyat per l'escultor Ludwig Engelhardt. Si es disposa d'una mica de temps val la pena passar-hi.

Marienkirche¹⁴ aquesta església és la més antiga de Berlín, doncs es remunta a l'època de la primera expansió de la ciutat medieval, al voltant de 1250. No obstant això, l'edifici original va ser posteriorment destruït per un incendi. Per això, al segle XIV es va aixecar el nou edifici en estil gòtic, en una combinació de pedra i maons. No obstant, la torre del campanar és molt posterior, doncs es va construir en 1790 en estil barroc, per l'arquitecte Carl Gotthard Langhans, el mateix que va dissenyar la Porta de Brandenburg de Berlín.

Durant la Segona Guerra Mundial, l'església Marienkirche va sofrir els bombardejos de les tropes aliades, i després de la guerra va quedar en el costat de la RDA, raó del perquè l'edifici no va ser reconstruït fins a l'any 1950.

L'església inicialment era catòlica, però després de l'arribada de la Reforma, a partir de 1539 va passar a ser un temple protestant.

En entrar el primer que veiem, en el pòrtic de l'entrada, és un curiós fresc de dos metres d'alt i 22 metres de llarg, pintat en 1485, i que es troba bastant deteriorat. El fresc es mostra la Dansa de la Mort, que té el seu origen en les epidèmies de l'època, en les quals totes les classes de la societat ballen amb la Mort. El fresc va ser descobert en 1860, doncs es trobava ocult darrere d'un mur de maons.

L'església té tres naus propi de l'estil gòtic, crida l'atenció la seva gran lluminositat, facilitada pels seus alts finestrals no decorats i pel blanc de les parets.

Com a elements destacats, sens dubte el més important és el gran púlpit d'alabastre d'estil barroc i les piles baptismals d'estil gòtic, de 1437. L'altar major també és barroc.

Cada dissabte a la tarda, de maig a octubre, a les 16,30 hores, es celebra un concert d'òrga com a acte de meditació, llàstima que és dimecres.

- 5,20 ▶ Com que el sopar ja el fem a hora primerenca i abundant, pel migdia vam cercar alguna cosa amb que entretenir l'estómac, i no consumir molt temps en el menester, doncs els horaris de visites són limitats. En aquesta ocasió amb un sol esplèndid i una temperatura agradable, asseguts al costat del riu amb la vista de la catedral, els vaixells plens de gom a gom de turistes passant pel riu Spre, van ser el marc ideal per a menjar una bona salsitxa acompanyada amb d'una cervesa, després ens vam relaxar amb un gelat i un cafe en Bandy Brooks¹⁵, una de les cambres és de Sabadell.
- ▶ Visitem el barri **Nicolai Viertel**¹⁶ és el petit casc històric de Berlín, que data del segle XIII. Després de la Segona Guerra Mundial, el barri va quedar pràcticament destruït i va ser reconstruït en la dècada de 1980 tractant de respectar

¹³ Karl-Liebknecht-Strasse

¹⁴ Karl-Liebknecht-Straße 8. És pot visitar tots els dies de 10:00 a 18:00

¹⁵ Karl-Liebknecht Straße 1

¹⁶ Am Nußbaum 3

l'arquitectura original del lloc. És un barri molt petit i pintoresc que val la pena recórrer tant de dia com de nit. Amb els seus carrerons medievals i els seus restaurants i bars, així com la tenda d'encaix especialment fa coses realment boniques. Pels estudiosos en el barri es pot veure la Nicolaikirche, Knoblauchhaus o la casa més antiga del barri, Ephraim-Palais un palau convertit en museu, Zille Museum i Hanfmuseum museu del cànem.

- ▶ Nosaltres només visitem la **Nicolaikirche**¹⁷ L'església de les més antigues de Berlín és de la primera meitat del segle XIII. Va ser destruïda durant la segona Guerra Mundial i reconstruïda en el 2010. La nova exposició permanent, titulada "Des dels fonaments fins als capitells dobles" s'integra en l'església discretament. Obres d'art, sepulcres, elements litúrgics i set il·les temàtiques interactives acosten als visitants la història de l'església i la història anterior de la ciutat.

- 9,30 ▶ A mitja tarda anem a veure **Checkpoint Charlie**¹⁸. El Checkpoint Charlie va ser el més famós dels passos fronterers del Mur de Berlín entre 1945 i 1990. Obria el pas a la zona de control nord-americà amb la soviètica, on actualment s'uneixen els barris de Mitte i Kreuzberg. Només es permetia usar-ho a empleats militars i d'ambaixades dels aliats, estrangers, treballadors de la delegació permanent de la RFA i funcionaris de la RDA. Un dels aspectes a destacar és la diferent arquitectura dels carrer a un costat i altre del Checkpoint Charlie.

La denominació Charlie ve de l'alfabet fonètic de la OTAN, i és la tercera lletra. Checkpoint Alpha era el pas de l'autopista a Helmstedt, Checkpoint Bravo el pas de l'autopista a Dreilinden.

La prefectura del SED¹⁹, a l'octubre de 1961, va intentar restringir drets que els aliats, representants del poder occidental tenien a Berlín, tancs soviètics i americans es van enfrontar amb munició pesada.

El Checkpoint Charlie va ser escenari de fugides espectaculars de Berlín Est.

El punt de control va ser enderrocat el 22 de juny de 1990, només el Museu del Mur del Checkpoint Charlie ho recordava, fins que el 13 d'agost del 2000, es va inaugurar la reconstrucció de la primera caseta de control.

Un museu exposa el Checkpoint Charlie original, una exposició mostra els recursos que van utilitzar persones que van passar d'una zona a l'altra, de manera clandestina. Hi ha molts documents i fotografies. No hi ha rigor històric, ni cronologia, sense una aportació crítica de la història, una mica sensacionalista. És un museu per no recomanar a ningú, més que un museu sembla un magatzam de fotos, històries i objectes.

- ▶ Un bus ens porta des de Checkpoint Charlie fins a Moritzplatz aquesta és la següent zona que volíem visitar fins a arribar a l'hora del sopar. Caminem pel carrer Prinzen, visitem el Prinzessinnengarten -Horts urbans- passegem per Oranienplatz, d'allí passem pel jardí que ens porta fins al llac Engelbecken i la Köpi.

- 1,60 ▶ **Prinzessinnengarten**²⁰, és una iniciativa ecològica i social de Robert Shaw, Marco Clausenen i del veïnat, inaugurada en l'estiu del 2009. Es tracta d'un projecte d'agricultura social, ecològica i participativa en la ciutat, situat junt a la plaça Moritzplatz. Ací es conreen de forma orgànica 6.000 m². de hortalisses i jardineria.

Persones de totes les edats, ocupacions i procedències poden conrear aliments i flors per al seu propi consum o per a la venda en el cafè-restaurant del jardí, que és el centre social del projecte. Així, Prinzessinnengarten és alhora un espai productiu, un lloc d'aprenentatge i d'esplai, relaxant i de relació social.

¹⁷ Nikolaikirchplatz

¹⁸ Friedrichstrasse 43-45

¹⁹ El Partit Socialista Unificat d'Alemanya (PSUA o SED, de l'alemany Sozialistische Einheitspartei Deutschlands) va ser un partit polític alemany. Va governar la República Democràtica Alemanya des de la seva fundació el 7 d'octubre de 1949 fins a les eleccions del 18 de març de 1990. El PSUA va ser fundat mitjançant la unificació forçosa del Partit Comunista d'Alemanya (KPD) i el Partit Socialdemòcrata d'Alemanya (SPD) a la zona de la RDA.

²⁰ Obert tots els dies de 12:00 a 22:00

Es conrea sense pesticides o fertilitzants artificials, se solen escollir varietats autòctones o difícils de trobar en els supermercats, s'elabora compost i es cuiden ruscs, la qual cosa ajuda a la pol·linització en aquest ambient urbà.

En el cafè bar és pot menjar, nosaltres asseguts en un banc al mig del terreny, envoltats de l'olor fresca de les hortalisses que començaven a créixer, tot conversant varem pendre un suc de fruita.

- ▶ Tornant a Moritzplatz a uns 300 mts. ens trobem a Oranienplatz i des d'allí un magnífic passeig ens condueix fins al llac Engelbecken, en realitat es tracta de l'antic **canal Luisenstädtische** és un passadís verd de mitja hora entre els barris de Mitte i Kreuzberg. El canal va ser construït en 1848 com una connexió entre el Canal Landwehr i el riu Spree, però 80 anys més tard, per raons d'higiene, es va tancar de nou. Entre els anys 1920 i 1930, el paisatgista Erwin Barth va crear un verdader jardí, que va ser destruït per la guerra i dividit per la construcció del Mur. Actualment es un jardí plè de flors i flanquejat a banda i banda per edificis reconstruïts.

- ▶ Passat el llac esta l'església de S. Michaelkirche y a uns 700 mts. creue el carrer Köpeniker on està la casa okupada Köpi. Desconeixent on estava la casa Köpi, preguntem a una transeünt, que resulta ser una noia "pija" del barri, ens va mirar amb cara espantada i ens va assenyalar la direcció cap a on es trobava la casa.

La **casa Köpi**²¹ és la casa okupa més gran de tot Europa, vam poder entrar en el pati d'entrada i pàrquing de bicicletes, vam parlar amb un dels okupants, estavem molt enfeïnats perquè tenien una assemblea per tectar sobre el desallotjament d'uns col·legues okupes d'una casa al Obere Austraße 7 de Mainz. Es va meravellà que ens interesessim per l'edifici i la seua història, ens va explicar la seva versió de la casa i ens va pregar que no fessim fotos. Els interessats poden trobar més informació a Internet <http://www.alasbarricadas.org/noticias/node/5189> o bé a la pàgina web oficial de la Köpi . <http://www.koepi137.net/>

- 2,87 ▶ Són les 7 de la tarda i és hora d'anar a sopar. Un passeig d'un kilòmetre i mig, ens apropa al restaurant, abans però, anem a comprar queviures al supermercat **Kaiser's**²² per al desdejuni de demà al matí.

- 10,75 ▶ 19:30 sopem a **Creperie Bretonne**²³, www.creperiebretonne-berlin.de espantats pels comentaris del menjar a Alemanya, patates, salsitxes, xucri i cervesa, busquem restaurants que siguin diferents, la selecció d'aquesta creperia va ser perquè segons opinió de <http://www.tripadvisor.es/> està valorat en el lloc 149 d'una llista de 4.490, a més tenen un menú desitjable. La realitat ha coincidit amb les expectatives.

Ja sembla una rutina, el metro un passeig i a casa, un poliol ajudarà a acabar el dia, mentre comentem el que hem vist, ara com ara seguim el pla previst. Repassem les nostres notes per planificar el que veurem demà.

Dia 15 d'Agost de 2012 – dimecres

- ▶ Són les 08:30 en aixequem, avui no cal sortir a comprar per esmorzar, ja vam comprar ahir a la tarda.

De nou fem el nostre camí cap al metro, anem amb tal seguretat que ja semblen uns veïns més. El metro ens portarà a Alexander Platz i des de allí un bus fins a Unter den Linden avui es dia de museus, així que farem servir la segona Berlin WelcomeCard.

²¹ Kopenickerstrasse 137

²² Skalitzerstrasse 134

²³ Reichenberger Str. 30

- ▶ 09:30 Visitem **Neu Wache**²⁴ un edifici petit per fora però impressionant per dins. Molt prop de l'Illa dels Museus, l'edifici data de l'any 1818, dissenyat per l'arquitecte alemany Friedrich Schinke, que originalment va ser construït per commemorar la derrota de Napoleó sobre Prússia i la llibertat de Berlín. L'any 1931, aquest monument va passar a commemorar a les víctimes de la Primera Guerra Mundial; a partir de 1960, va passar a commemorar a les víctimes del feixisme, i al dia d'avui, és el monument nacional per a les víctimes de les guerres i de les tiranies històriques en les nacions.

L'escultura que aquí s'exhibeix en el seu interior és una reproducció de "Mare amb fill mort" de Käthe Kollwitz, i simbolitza a la "mare anònima" que ha perdut a un fill en alguna guerra. Käthe Kollwitz va tenir la desgràcia de perdre a un dels seus fills en la Primera Guerra Mundial i a un dels seus néts en la Segona Guerra Mundial també en una acció militar.

- ▶ 10:00 Vam veure, només per fora, el **Staatsoper**²⁵ u Opera Nacional, doncs està en obres.
- ▶ 10:15 Vam veure, només per fora, el **Staatsbibliothek**²⁶ o Biblioteca Nacional. Tambè estava en obres de restauració de l'edifici.

7,00²⁷ 10:30 visitem el **Deutsches Historisches Museum** o Museu de Historia alemana *Unter den Linden 2* un dels museus més recomanats. Rememora la història d'Alemanya des de l'any 100 a. de C. fins als nostres dies.

L'edifici, amb més de 300 anys d'existència, és el més antic de l'Avinguda Unter den Linden, a més de l'edifici barroc més important de Berlín. L'edifici principal és el Zeghaus, un arsenal utilitzat durant més de 100 anys per l'exèrcit prussià. A més del Zeghaus, el museu es veu completat amb un edifici nou en el qual s'ubiquen les exposicions temporals, una espaiosa estructura de quatre plantes amb un "hall" construït en cristall i acer.

L'exposició permanent del museu mostra més de 2.000 anys d'història alemanya. La col·lecció està formada per una selecció de 8.000 objectes, ordenats al llarg de 8.000 metres quadrats del museu.

L'exposició està ordenada cronològicament i és molt fàcil seguir el recorregut per la història. Aquestes són les seccions que vam visitar al llarg del recorregut:

- Primeres cultures i l'Edat Mitjana (100 a. de C. – 1500 a. de C.).
- La Reforma i la Guerra dels Trenta Anys (1500 – 1650).
- El poder de les dinasties i les aliances europees (1650 - 1789).
- De la Revolució Francesa al Segon Imperi Alemany (1789 – 1871).
- L'Imperi Alemany i la Primera Guerra Mundial (1871 – 1918).
- La República de Weimar (1918 – 1933).
- El règim del Nacional Socialisme i la Segona Guerra Mundial (1933 – 1945).
- Alemanya sota l'ocupació dels Aliats (1945 – 1949).
- La divisió d'Alemanya i la Reunificació (1949 – 1994).

5,20 ▶ Per dinar al mig dia no és que siguem massa sorprenents, de nou, igual que ahir, el mateix sol esplèndid i una temperatura agradable, asseguts al costat del mateix riu amb la vista de la mateixa catedral, els mateixos vaixells, suposem per què és la mateixa hora, plens de gom a gom de turistes passant pel riu Spre, han estat el marc ideal per a menjar una bona salsitxa, no la mateixa d'ahir és clar, i una llauna de cervesa després també ens vam relaxar amb un gelat i un cafe en Bandy Brooks, la cambreres de Sabadell, tenia festa.

- ▶ 14:00 visita a la **Old National Gallery**²⁸ (Alte Nationalgalerie) és el primer museu que visitem dels que està a l'illa del museus o **Museumsinsel**

²⁴ Està a Unter den Linden

²⁵ Unter den Linden 7

²⁶ Unter den Linden 8

²⁷ Inclou 3,00 € de lloguer d'un audio guia. En l'entrada ens van fer el 30% de descompte per dur una Berlín WelcomeCard vigent.

La Museumsinsel es la par nord d'una illa la Spreeinsel o illa que està en el riu Spree i és on estan cinc museus, la part sur de l' illa es la Fischerinsel o Illa dels Pescadors.

La Old National Gallery, si us agrada la pintura es imprescindible anar a visitar-la. El museu a l'exterior és neoclàssic amb uns jardins on a la part frontal hi ha escultures. El museu està totalment centrat en la pintura, principalment, alemanya. A més, hi ha una exposició a la segona planta d'art francès amb obres de Cezanne i Manet i impressionisme, totalment recomanable. Quant a l'art alemany, també en la segona planta és totalment necessari admirar les obres de Caspar David Friedrich, una joia.

- ▶ 17:00 un bus ens porta a l'altre extrem de la Unter den Linden darrere de la porta de Branderburg per visitar el **Denkmal für die ermordeten Juden** o Monument a los Jueus assassinats a Europa o en el seu nom curt Memorial del Holocaust és un laberint format per 2.711 blocs de formigó lleument inclinats i de diferents nivells des de 0,2 a 4,8 metres, dins d'un espai quadrat de 19.000 m², que permet que els visitants triïn el seu camí d'entrada i sortida. Cal dedicar-li mitja hora passejant per l'interior, millor per la part central, on els monòlits són més alts. La sensació d'opressió que se sent és la que l'autor volia obtenir en dissenyar-lo.
- ▶ 18:00 anem a visitar **Hackesche Höfe**²⁹ per arribar-hi des del Memorial del Holocaust caminem uns 400 metres fins a la porta de Branderburg allí amb el rodalies S2 anem fins a l'estació Oranienburger Str. i després caminant uns 500 metres l'arribem al Hackesche Höfe.

Els Hackesche Höfe són uns patis interiors al barri de Spandauer Vorstadt / Mitte. Es van construir en el 1904 amb la idea de ser un conjunt d'edificis comunicats per patis interiors. No només eren habitatges, també havien botigues i tallers. Són vuit patis que es comuniquen entre si, dissenyats per l'arquitecte Kurt Berndt, d'ideologia modernista. Pots seguir la ruta marcada en el mapa, mirant cap a un pati et porta a la porta següent. Encara que no segueix un ordre lògic, pots recórrer-ho a la teva manera, i gaudir de les diferències que hi ha entre ells.

Després de la caiguda del mur es van rehabilitar, i ara són tot un atractiu turístic. A més dels habitatges, avui hi ha cinemes, un teatre, cafeteries i moltíssimes botigues. Sobretot podràs trobar comerços i boutiques que venen productes d'arquitectura i disseny, souvenirs o tendes de roba.

Al carrer principal, et trobes amb el restaurant espanyol "Yo soy" tapes espanyoles, pop, patates, all i oli, xoriço, etc.

- 14:00 ▶ 19:30 És hora d'anar a sopar, per avui em triat un restaurant vietnamita el **Monsieur Vuong**³⁰ www.monsieurvuong.de/ anem caminant doncs només està a 500 metres.

El restaurant té una carta curta de plat típics vietnamites, ben preparats i a bon preu. Cal esperar al carrer, perquè no admeten reserves. És distret, s'hi aplega un munt de gent molt diversa, una vegada dins el servei és ràpid.

- ▶ 21:00 A 300 mts. tenim la parada de metro Rosa-Luxemburg-Platz on podem agafar el transport per anar a l'apartament.

Abans d'anar a dormir prenem un poliol mentre fem petar la xerrada, comentem com ens va i preparem les visites de demà.

Dia 16 d'Agost de 2012 – dijous

²⁸ Bodestrasse 1. El museu és gratuït pel que porten la Berlin WelcomeCard -Transport + museums- en cas contrari costa 8 €

²⁹ Rosenthaler Straße 40/41 y 6 Sophienstraße

³⁰ Alte Schonhauser Str. 46

- ▶ 08:30 en aixequem, avui no cal sortir a comprar par esmorzar, encara tenim queviures.

Tenim temps, així que en arribar a SamariterPlatz avui no agafem el metro sinó que anem fins a Alexanderplatz caminant passat per les avingudes Franfurten Allee i Karl Marx Allee, en total uns 3,8 kms.

En temps de la RDA la Karl Marx Allee era el carrer més conegut. És troben nombrosos blocs de cases construïts a l'estil socialista dels anys 50, també conegut com a "palaus per a obrers a l'estil pastisser" (Arbeiterpaläste im Zuckerbäckerstil).

Al Cinema Internacional, en el número 33 de la Karl Marx Allee, s'ha conservat l'atmosfera de Berlín de l'Est. L'edifici situat al costat del cinema, declarat monument nacional, alberga sota la seva cúpula de cristall una biblioteca pública i salons d'actes.

L'avinguda es deia originalment Großi Frankfurter Straßi, però va ser rebatejada com Stalin Allee el 21 de desembre de 1949 (el 70° aniversari de Stalin) i finalment com Karl Marx Allee el 13 de novembre de 1961. Després de la reunificació, els edificis d'habitatges van ser venuts a diferents inversors i la majoria d'ells van ser àmpliament renovats. Avui aquests habitatges gaudeixen de gran popularitat i constitueixen per fora una estampa harmònica.

En alguns carrers i en la Karl Marx Allee és freqüent veure tubs d'uns 30 cms. de diàmetre que passen a vegades arran de terra de vegades a uns 4 metres d'alçada són per conduir aigua. Si són de color rosa en zona d'obres, serveixen de drenatge per a l'aigua del subsòl.

- ▶ 10:30 visitem el **Neues Museum**³¹ localitzat darrere del Altes Museum. Tot va ser nou alguna vegada i el Neues Museum de Berlín ho va ser a meitat del segle XIX per exposar una important col·lecció d'arqueologia on destacaven les peces procedents d'Egipte. El cèlebre bust de Nefertiti es guarda en el museu. Però la singularitat per conservar aquesta peça no li va servir per lliurar-se dels importants danys que va sofrir durant la guerra, però ha estat reconstruït i a l'octubre de 2009 es va organitzar la seva reobertura.
 - 9,30 ▶ 13:00 anem a dinar, tenim bones referències de **Augustiner**³², i allí ens prenem, dos cerveses i una bona salsitxa i un "codillo" a compartir –estavem advertits de les racions tan generoses -, ens serveixen de dinar
 - ▶ Aquesta tarda volíem passar-la pels barris de Friedrichshaine i Kreuzberg, actualment separats encara que abans era sols un, són els nostres objectius visitar els voltants de l'estació Ostbahnhof, el centre cultural Künstlerhaus Bethanien, el pont Oberbaumbrücke i el East Side Gallery.
 - ▶ De **Friedrichshaine**, ja hem parlat a la pàgina 2 quan parlem dels voltants de l'apartament on vivim, l'altre **Kreuzberg**, avui el barri és una de les zones de la ciutat on hi ha major concentració de ciutadans estrangers. Aquí el 40% de la població és d'origen turc, i han establert el que es coneix com a Petit Istanbul: negocis familiars regentats per turcs, el Türkische Markt -Mercat turc- tots els dimarts i divendres, tendes de moda pròpia d'aquesta cultura, carros de kebaps fixos i itinerants. La música, les olors i la vestimenta de les dones musulmanes no permeten confondre's. Un fenomen que no està aïllat, ja que, havent vingut com Gastarbeiter -treballadors convidats-, valuosa mà d'obra que després de la Segona Guerra Mundial va contribuir a la reconstrucció i a l'enlairament econòmic del país.
- Es poden distingir dues parts en Kreuzberg: SO 61, la part major, a l'oest, i la de l'est, menor però més coneguda SO 36, en una altra època identificable com el Bronx berlinès. Quan existia el mur de Berlín, SO 36 estava envoltada per ell en tres dels seus quatre costats, i tenia una cultura pròpia alternativa a la de Berlín Oest. Aquesta part manté cert sabor bohemí, encara paradís de 'okupes' i 'punkis', acorralat per classes acomodades que s'instal·len ara aquí, atretes pels baixos

³¹ El museu és gratuït pel que porten la Berlin WelcomeCard –Transport + museums- en cas contrari costa 10 €

³² Charlottenstrasse 55

preus dels lloguers. La meitat oest de Kreuzberg es configura com l'ala aburguada on conviuen avingudes modernes i carrers estrets, amb façanes senyoriales que van sobreviure a la guerra en un 60%. Cafès, restaurants i multitud d'establiments inunden les dues artèries comercials de Kreuzberg: Oranienstrasse i Bergmannstrasse.

- ▶ 15:00 **Ostbahnhof**³³ 15 minuts de metro des de l'estació Französische Strasse a l'estació Stransberger Platz, d'allí caminant uns 10 minuts arribem a l'estació Ostbahnhof. Fa anys era l'estació principal però ara ha perdut importància.
- ▶ 15:20 a uns 10 minuts caminant està **East Side Gallery**, és una galeria d'art a l'aire lliure situada en la Mühlenstrasse del districte de Friedrichshain. Crida especialment l'atenció per estar situada en el major tram que es conserva del Mur de Berlín, al llarg dels 1316 metres disponibles en la seva cara Est. Considerada com la galeria a l'aire lliure de major longitud i durada, la mateixa es compon d'imatges cridaneres que van ser realitzades per més de 100 artistes de vint-i-un països són en homenatge a la llibertat, l'eufòria i l'esperança després de la caiguda del Mur de Berlín.
- ▶ 16:00 fa una estona que cau un petit plugim, no ens mulla però es incòmode anar pel carrer, ens vam aixopugar de la pluja on podem fins que vam arribar al **pont Oberbaumbrücke** el nom li ve de quan a 1732 era un passadís fet amb troncs de fusta. Acabat en 1896, aquest pont uneix Kreuzberg i Friedrichshain, el pont més bell, més llarg -160 mts.- i important de Berlín, tanca atrocitats vinculades a l'horror, a l'aberració i a la mort: durant la vigència del mur, constituïa un dels passos fronterers, es deia Check Point Oberbaumbrücke, només podia ser creuat a peu. Ara és apte per a vehicles, vianants i tren suburbà. Fins i tot s'han rodat pel·lícules com "Corre Lola corre"³⁴ i "Sin Identidad"³⁵.

Restaurat en 1994 per Santiago Calatrava, Oberbaumbrücke -d'estil gòtic i aparença de porta emmurallada- és avui flanquejat per clubs de culte com Watergate, la discogràfica Universal, MTV i la East Side Gallery. Ho travessa una calçada de doble direcció amb 2 carrils cadascuna, i per damunt, la línia U1 del metro. Una instal·lació de neó "pedra-tissora-paper" de Thorsten Goldberg, denuncia l'arbitrarietat de les autoritats en matèria d'immigració durant la Guerra Freda. Obert al tràfic per als vianants en el 1994, sobre el pont es poden veure musics al carrer fent els seus "pinitos" i, lamentablement aprofitant que no mira ningú alguns vianants orinen a qualsevol raconet, atrets per l'aroma d'altres que els han precedit.

- 2.10 ▶ 17:00 un descans i una vegura calenta per refer-nos de la humitat i després 2 parades de la línia U1 del metro ens apropen fins **centre cultural Künstlerhaus Bethanien**³⁶ el lloc un antic hospital ara "okupat" per artistes professionals és un centre cultural internacional que te la misió de promoure les arts visuals contemporànies en la destinació.

La Casa dels Artistes és la trobada i intercanvi entre artistes de diferents àmbits i cultures, tant entre ells com entre ells i un públic interessat.

- ▶ Ja no plou, son les 18:00 tot passejant pels carrers de Kreuzberg anem fins al Café Knofi on soparem, en total hem caminat uns dos kilòmetres i mig, passant pels carrers entre ells el carrer **Dieffenbachstraße** dedicat al cirujà alema Johann Friedrich Dieffenbach. El carrer ha passat de ser un carrer comercial pur amb uns pocs bars populars a zona de restaurants. L'estructura de les tendes al detall ha canviat molt des de la dècada de 1990, avui dia els comerços tenen una clientela acomodada. En molts edificis als patis, hi ha el que anomenen "barreja Kreuzberg,"

³³ Am Ostbahnhof 1

³⁴ **Corre Lola corre** -títol original: Lola rennt-, és una pel·lícula alemanya de 1998, escrita i dirigida per Tom Tykwer i protagonitzada per Franka Potent i Moritz Bleibtreu.

³⁵ **Sin identidad** -títol original: Unknown-, és una pel·lícula dramàtica d'acció estrenada el 18 de febrer de 2011 a Estats Units, el 17 de febrer a Argentina i el 13 de maig a Espanya. Protagonitzada per Liam Neeson i Diane Kruger. Dirigida per Jaume Collet-Serra. Basada en la novel·la de Didier Van Cauwelaert titulada "Out of my head".

³⁶ Kohlfurter Str. 41- 43

estan junts tendes d'artesanía i les noves indústries, com per exemple proveïdor de serveis en comunicacions.

- 7,80 ▶ 19:30 arribem al **Café Knofi**³⁷ <http://www.knofi.de/cafe.htm> disposats a sopar. El Knofi és un restaurant interessant per gaudir d'un sopar senzill, amb sopa de cigrons, plats vegetarians, el plat denominat del sultà, el "tabouleh", "tatsiki" i similars, també es troben productes de fleca, pastisseria, entrepans freds i calents, amanides. Llàstima que el cambrer era un mal carat quan li demanaves una carta que no anés en alemany, sinó en francès o anglès, per exemple.
- ▶ Hem caminat molt així que el metro des de l'estació Gneisenaustrasse línia U7 a l'estació Samaritestrasse línia U5 ens porta fins als apartaments. Una vegada allí i després d'haver pujat els 81 graons, una infusió i a dormir.

Dia 17 d'Agost de 2012 – divendres

- ▶ 08:30 en aixequem, comprem a les tendes del barri el necessari per l'esmorzar i ens dirigim al metro camí de Alexanderplatz i d'allí caminant fins a Unter den Linden i a visitar l'últim museu dels programats per visitar.

10:00 anem a visitar el **Pergamon Museum**³⁸ el museu és un dels més visitats de Berlín. Es troba situat a l'illa dels museus i va ser inaugurat en 1930. El més característic d'aquest museu és que es va construir a partir de les peces d'art que s'havien anat portant d'altres països, és a dir, que l'estructura és ja una obra d'art en si que està composta per peces històriques. Algunes de les seves columnes o fins i tot alguns dels seus murs són joies portades d'altres països que posseeixen una història i un valor incalculable.

El museu porta el nom de Pèrgam perquè posseeix un apartat dedicat exclusivament al període hel·lenístic. En aquest apartat es poden contemplar autèntiques joies d'aquesta època, com per exemple, el meravellós Altar de Zeus que es trobava a Pèrgam o el Espinari, la porta del mercat romà de Milet. Però en aquest museu no només es poden contemplar obres del període hel·lenístic, també autèntiques joies de l'Islam, de Roma i fins i tot de Grècia.

Hi ha una còpia del codi d'Hamurabi.

A part de les milers de meravelloses obres que es poden contemplar en aquest museu, en Pergamonmuseum també té exposicions itinerants i es projecten a més obres i documentals excepcionals. Ens ha meravellat la Porta Istar de Babilònia i.... tot el museu.

- 5,20 ▶ Per dinar al mig dia podríem remetre'ns al dinar del passat dia 15 per què de fet vam menjar el mateix, una bona salsitxa i una llauna de cervesa, l'entorn també ha estat el mateix sol esplèndid i una temperatura agradable, asseguts al costat del riu amb la catedral, vaixells passant pel riu Spre, després un gelat i un cafe en Bandy Brooks, no se sap res de la cambrera de Sabadell.
- ▶ 15:00 Visitem la **Sankt Hedwing-Kathedra**³⁹ la catedral catòlica està emplaçada en un dels llocs privilegiats de Berlín just davant de la universitat i de la Unter den Linden. L'edifici no tindria més interès sinó fora que en plena Segona Guerra Mundial li va caure una bomba travessant el claraboia i explotant a l'interior. Com l'edifici miraculosament va sobreviure quedant solament un gran forat, com a record es va decidir conservar-ho i projectar la nova església en dues altures.
- Es va construir al segle XVIII La catedral va ser dedicada a la santa patrona de Silesia i Brandenburg, Santa Eduvigis de Andechs, i commemora l'arribada dels

³⁷ Bergmannstraße 11

³⁸ El museu és gratuït pels que tenen la Berlin WelcomeCard –Transport + museums- en cas contrari costa 13 €

³⁹ Hinter der Katholischen Kirche 3

immigrants silesis catòlics a Brandenburg i Berlín. Després del "pogrom"⁴⁰ de la Nit dels cristalls trencats, que va tenir lloc la nit del 9 al 10 de novembre de 1938, Bernhard Lichtenberg, degà del "*cabildo catedralicio*" de Santa Eduvigis des de 1931, va orar públicament pels jueus l'endemà. Lichtenberg va anar posteriorment empresonat pel govern nazi i va morir de camí al camp de concentració de Dachau. En 1965 les restes de Lichtenberg van ser portats a la cripta catedralícia. La catedral va ser completament destruïda en 1943, durant els bombardejos sobre Berlín i ulteriorment reconstruïda entre 1952 i 1963. Actualment es poden veure obres d'art modernes, escultures històriques de fusta i un impressionant òrgan de níus d'orenetes de la marca Klais.

3,00 ▶ 16:00 Caminem fins al carrer Friedrichstrasse allí el tranvia 50, encara no havíem viatjat amb tramvia, ens apropa a la **Nova Sinagoga**⁴¹ de Berlín es va construir en la Oranienburger strasse entre 1859 i 1866 com la sinagoga central de la comunitat jueva de Berlín. És un important monument arquitectònic de la segona meitat del s. XIX. Té influències de l'arquitectura Islàmica i guarda semblat amb l'Alhambra.

L'edifici es va inaugurar en presència del llavors comte Otto von Bismarck, qui posteriorment es convertiria en Ministre-President de Prússia en 1866. L'edifici actual és una reconstrucció de l'original, que va estar greument danyat durant la Segona Guerra Mundial i posteriorment derruït.

La Neue Sinagoga es va construir per servir a la creixent població jueva de Berlín, sobretot als immigrants de l'est. Va ser la sinagoga més gran d'Alemanya en aquest temps, amb capacitat per 3000 persones. El edifici va albergar concerts públics, fins i tot un concert de violí amb Albert Einstein en 1930. Els serveis religiosos acompanyats d'òrga i cor reflectien la tendència liberal de la comunitat jueva d'aquell temps. La Neue Synagoge va cremar durant la Nit dels cristalls trencats. El tinent Otto Bellgardt, oficial de la policia del districte, va arribar a l'escena a la matinada del 10 de novembre i va ordenar a la munió nazi que es dispersés. Va aconseguir que la brigada de bombers entrés a l'interior i sufoqués el foc, la qual cosa va salvar l'edifici. Actualment gran part fa de museu i el més bonic per al nostre gust es la façana.

17:00 Prop d'allí a un kilòmetre i mig anem a veure el Gedenkstätte Berlin Mauer i la Capella de la Reconciliació.

▶ **Gedenkstätte Berlin Mauer**⁴². El memorial del Mur de Berlín recorda la divisió alemanya i facilita una angoixant sensació sobre el mur i l'època de la divisió. Hi ha diverses coses que van cridar la nostra atenció:

- Hi ha un centre de documentació amb vídeos i audioguies, no utilitzem cap de les dues coses.
- Un parc en què hi ha una gran porció del mur en la seva posició original i un memorial amb informació sobre la construcció, les capes del mur, les víctimes que va haver-hi, la forma de vigilància.... És tot molt didàctic i molt visual.
- Hi ha una reconstrucció de com era la franja de la mort amb les diferents capes i les torres de vigilància. En la borera de davant hi ha una exposició de fotografies i es puja a una torre des d'on s'aprecia tot amb molta claredat.

Per nosaltres va ser el centre més interessant sobre el mur i la seva construcció que hem vist. Ens va aclarir molts dubtes.

▶ L'antiga **Església de la Reconciliació**⁴³, va ser volada en 1985 per les tropes de frontera de la RDA, després d'haver quedat inaccessible a la "Franja de la Mort" des

⁴⁰ Un "pogrom" (del rus погром, pogrom: «devastació») consisteix en el linxament multitudinari, espontani o premeditat, d'un grup particular, ètnic, religiós o un altre, acompanyat de la destrucció o l'espoli dels seus béns (cases, tendes, centres religiosos, etcètera).

⁴¹ Oranienburger Straße 28-30

⁴² Bernauer Straße 111

⁴³ Bernauer Strasse 4

de la construcció del Mur en 1961. Després de la caiguda del Mur en 1989 es va produir una situació totalment nova per a la parròquia de la Reconciliació.

Va caldre aclarir qüestions pràctiques i aviat va adquirir la parròquia consciència que també ella tenia una responsabilitat per la memòria i la conservació de la història en aquest lloc. Van sorgir en aquesta època a la parròquia de la Reconciliació iniciatives per a l'ordenació de la Bernauer Strasse, per a la conservació d'un tros del Mur i per aixecar el lloc commemoratiu del Mur de Berlín. La Capella de la Reconciliació és la resposta, una moderna construcció d'argila compactada sobre els fonaments de la volada església de la Reconciliació, en la qual han tornat a trobar el seu lloc l'altar salvat i les campanes.

La capella té tres recintes:

- Una gran plaça de l'església a cel obert – la superfície de la planta de l'antiga església en el carrilló.
 - La galeria amb els seus seients – sota el sostre de la capella, i no obstant això en l'exterior.
 - El petit recinte de la Capella protegit pels murs d'argila, amb l'antic altar. Un altar nou d'argila custodia en el seu interior els gots sagrats i el llibre dels morts del Mur.
- ▶ Enfront a la capella hi ha l'Escultura de la Reconciliació.
- ▶ Volíem canviar d'entorn, el bus 257 i el tranvía M10 ens porten fins al metro, allí sortim a l'estació Zoologischer Garten una petita passeig i arribem a Breitscheidplatz.
- ▶ **Breitscheidplatz**, aquesta plaça, de nom Auguste-Viktoria-Platz fins a l'any 1947, està dedicada a la memòria de Rudolf Breitscheid, exponent de la socialdemocràcia que va ser víctima del nacionalsocialisme o nazisme. Aquesta plaça era el centre comercial de la burgesia des de finals del segle XIX, mentre que durant la divisió de la ciutat era el centre comercial i simbòlic del Berlín Occidental. La plaça està al barri de Berlín-Charlottenburg-Wilmersdorf entre l'avinguda Kurfürstendamm i el carrer Budapesterstrasse.

Després de la Primera Guerra Mundial Breitscheidplatz es va convertir en un lloc de trobada de bohemis i intel·lectuals de Berlín, concretament en el Cafè Romanisches situat en un edifici d'estil neorromànic, construït en 1899 -, on escriptors, artistes i músics es van congregar i van intercanviar idees. La casa estava en el costat est de la plaça de Budapester Strasse - ara el lloc del centre comercial Europa-Center, més o menys en el centre està l'església de Kaiser-Wilhelm-Gedächtniskirche i entre els dos està situada la font del Weltkugelbrunnen. Estem veient un altre Berlín, ple de botigues de tota mena amb productes que pots veure a qualsevol àrea comercial de qualsevol ciutat del món Occidental.

- ▶ Un dels grans magatzems de la zona es el **KaDeWe**⁴⁴. Són els grans magatzems més coneguts d'Alemanya, i amb els seus 60.000 m², els més grans del continent europeu: Kaufhaus des Westens (grans magatzems de l'Oest) abreujat, KaDeWe. Des de la seva obertura en 1907, aquests grans magatzems es componen d'una atractiva barreja entre una oferta elevada i el luxe. En l'entrada ens saluda un porter amb barret de copa, i si busquem un producte en concret, podem rebre informació en set idiomes.

En KaDeWe podeu trobar tot el que desitjeu: aquí es poden comprar més de 380.000 articles diferents. Especialment coneguda i podríem dir que fins i tot llegendaria és la sisena de les set plantes: la secció de delicatessen. Uns 110 cuiners i 40 "reposters" preparen als clients en més de 30 stands de gourmet especialitats culinàries de tot el món. Amb capacitat per més d'1.000 persones en aquesta planta, el KaDeWe és el restaurant més gran de la ciutat. Les xocolates són una delícia. Hum.... Fem algunes compres.

⁴⁴ Tauentzienstraße 21-24

- ▶ Per aquesta nit teniem interès sopar en un restaurant típic alemà i l'escollit ha estat el **Joseph Roth Diele** vam anar caminant pels carrers Kurfürstenstraße i Postdamerstrasse uns dos kilòmetres aproximadament uns tres quarts d'hora, aixó dona idea de que anàvem caminant mirant un aparador darrera l'altre.
- 11,20 ▶ 19:30 Vam triar el restaurant **Joseph Roth Diele**⁴⁵ per que té un atractiu aire bohemí, ple de fotografies i al·lusions a l'escriptor Joseph Roth, fins i tot amb files de llibres de l'autor, que es poden adquirir. Alguns dies de la setmana té música en directe (un piano i un xel·lo), per la qual cosa cobren un petit extra (1,5€ x persona).
- La carta és bastant original, amb una espècie de pizzes molt fines alemanyes (sense tomàquet), amb varietat d'ingredients, que es mengen sense coberts (és del que més es consumeix). També hi ha amanides, plats de carn i peix. La carta és molt informal escrita a mà i en alemany, però la cambrera explica el que són els plats en anglès.
- Les taules estan bastant juntes, la qual cosa no és d'estranyar per aprofitar més l'espai, ja que el local és petit. Bona atenció i agilitat en servir els plats, un lloc agradable, a pesar que sempre hi hagi molta gent.
- ▶ El metro U1 estació Kurfürstenstraße a l'estació Kottbuser Tor canviem a la línia U2 a l'estació Alexandreplatz canviem a la línia U5 que ens porta a l'estació Samariterstrasse i d'allí un petit passeig fins al apartaments.

Dia 18 d'Agost de 2012 – dissabte

- ▶ 08:00 en aixequem, esmorzem i sortim a veure el **mercat de Boxhagenerplatz** a escassos 100 metres de l'apartament. Havien d'anar, si no depresa, si sense encantar-nos doncs havíem quedat amb la Mercè i l'Alex⁴⁶, - ells feia pocs dies que eren a la ciutat, - a quarts de dotze, per trobar-nos a les portes del Palau de Charlottenburg, i compartir el dia visitant aquest indret.
- El barri al voltant de Boxhagener Platz és un barri bohemí, de l'antiga Berlín Est. Ens va agradar pels colors de las cases, la gent va vestida de manera molt informal, descalços alguns, aprofitant el dia assolellat, a les terrasses dels nombrosos cafès. La petita plaça de Boxhagener va ser construïda a principis del segle XX, entre els carrers Grunberger i Krossener. Abans es deia simplement plaça D. Avui el seu nom col·loquial és "Boxi" i és un lloc popular pel parc que està en el seu centre, amb uns jocs per als nens. El dissabte, hi ha un mercat ambulant. La plaça va ser renovada fa uns anys i llavors el mercat s'instal·la al voltant del parc pels infants. El mercat existeix des de 1905, abans es venien fruites i hortalisses, ara és també un mercat ambulant de segona mà. Hi ha alguns productes comestibles, especialitats de la regió. En el mercat hi ha pagesos i gent que ve a desfer-se del que ja no necessita.
- 15,00 ▶ A les 10:30 amb metro combinació de línies U5 i U3 ens encaminem cap al **Palau de Charlottenburg**⁴⁷ es troba a la part oest de Charlottenburg, en el barri Charlottenberg-Wilmersdorf. Sofia Carlota, esposa del príncep elector Federic III, va encarregar per a ella, un palauet amb jardí, com a residència d'estiu, es va construir per l'arquitecte Johann Arnold Nering, entre 1695 i 1699, edifici d'estil barroc, va prendre el nom de Palau de Lützenburg.
- El 1701, Federic III, és coronat rei de Prússia, amb el nom de Federic I, i en conseqüència la seva esposa reina, per aquest motiu el castell s'engrandeix prenen Versalles com a model, la construcció es du a terme al llarg de cent anys, amb la col·laboració de Eosander von Göthe, Georg Wenzeslaus von Knobelsdorff i Carl Langhans, aconsegueixen el Palau més luxós de Berlín, amb una torre amb cúpula, les ales est i oest, la gran "Orangerie" i un teatre, que va ser important en la

⁴⁵ Potsdamer Strasse 75

⁴⁶ Mercè i Alex son nora i fill de la Montserrat

⁴⁷ Luisenplatz | Spandauer Damm 20-24

història teatral alemana, centre de la literatura alemanya. Des de 1795 s'hi van representar obres de Goethe i Lessing.

Després de la mort de Federic I en 1713, el seu successor Federic Guillem I va utilitzar l'edifici pels actes oficials. Va morir al 1740, i Federic II va convertir Charlottenburg en la seva residència, va adaptar el segon pis per tenir les seves cambres privades.

En 1697, el jardí del palau, es dissenyà a l'estil francès barroc, per Simeón Godeau i posteriorment en 1788, es converteix en un jardí anglès de paissatges, per Wörlitzer, Johann August Eyserbeck. Aquí trobem prop d'altres edificis, l'antiga teteria Belvedere, i el mausoleu creat per Karl Friedrich Schinkel, on hi ha les restes de Federic Guillem III i la reina Luïsa.

El barri és agradable, un dissabte el matí ens va semblar tranquil. El Palau, no massa gran, si es compara amb els grans Palaus europeus, però interessant pels treballs de decoració, tallats, relleus, pintures, considerant els danys de la Segona Guerra Mundial, la restauració i conservació és molt bona. La visita amb calma ens va permetre gaudir de les estances i la passajada pel jardí.

- 3,50 ▶ A quarts de tres ja cansats, no hi havia cap banc ni cadira per seure i reposar al llarg de la visita, vam anar al costat mateix del palau, a prendre alguna veguda fresca i energètica per refer-nos, feia molta calor i varem cercar una tauleta a l'ombra, en el jardí. Va ser allí, tot relaxant-nos, que un intrèpit mosquit va picar a les cames de la Montserrat. Què ens podia fer pensar, que aquella diminuta vestiola ens portaria al pitjor dels escenaris....

Ignorant les conseqüències del que esdevindria en un futur proper, després varem visitar els jardins del Palau, tot passant tranquil·lament, conversant i fent fotografies, en acabar la visita ja avançada la tarda, ens varem dirigir caminant per l'avinguda de Kurfürstendamm, per anar a sopar prop de Potsdamer Platz. Ens varen invitar a sopar, l'Alex havia buscat un restaurant oriental, el sopar excel·lent, l'indret molt agradable, amb tauletes al carrer vorejats de plantes i flors, el servei molt amable. Ens va fer molta il·lusió compartir amb ells, un dia de vacances, a Berlin.

- ▶ Kurfürstendamm, es una de les avingudes comercials més famoses de la ciutat de 3,5 km., el nom el pren dels antics Kurfürsten, prínceps electors del Sacre Imperi Romà. Quan la ciutat va ser dividida amb l'edificació del mur, va esdevenir una avinguda comercial del Berlin Occidental. En 1989 es va fer la primera Love Parade a Kurfürstendamm.
- ▶ A finals de maig de 1986, el pintor i marxan d'art de Berlin, Hans-Leusden Pels, que morí l'abril de 1993, va obrir les portes d'una antiga casa de classe alta, construïda en 1871, a Fasanenstraße creant el Käthe-Kollwitz-Museum *Fasanenstr. 24*, quaranta anys després de la mort de Käthe-Kollwitz, que havia viscut i treballat més de cinquanta anys en aquesta casa. Es pot contemplar una part important de la seva obra complerta, gràcies a aquesta donació a la ciutat. Veïns del museu són la Literaturhaus amb cafeteria. Hi ha un accés que els comunica a través del jardí.

Tot passejant per Kurfürstendamm, ens varem apropar a aquest museu, però solsament varem veure la casa per fora, estava tancat, i els preus del Literaturhaus per sopar ens van semblar elevats pel que oferien.

- ▶ A la llunyania, nosaltres no hi varem arribar, estàvem ja molt esgotats, varem observar la Torre de la Ràdio, Kunkturm, construïda entre 1924-26 per Heinrich Straumer, vol semblar-se a la torre Eiffel, construïda amb un entremat d'acer, medeix 150 m. d'alçada i pesa 600 tonelles, té dues característiques estructurals notables, s'assenta sobre una base quadrada de 20m. de costat i el quocient entre la base i l'altura és de 1/6,9 i probablement l'única torre que està parada en aïlladors de porcellana. Va ser dissenyada com una torre-antena per ona mitjana (AM), i els aïlladors van ser pensats perquè es descarregui l'electricitat transmesa per tota l'antena. Això era poc pràctic, perquè els visitants haurien estat vulnerables a les descàrregues elèctriques massives, així que la torre va ser posada a terra gràcies a l'eix de l'elevador. Els aïlladors usats van ser fabricats al

Koeniglich Preussische Porzellanmanufaktur (fàbrica prussiana real de porcellana). A dalt hi ha un restaurant s'hi pot pujar amb ascensor.

- ▶ Vam ser convidats per Alex-Merçe a sopar en un restaurant oriental. Sopem estupendament.

Un passeig fins a la Potsdamer Platz i des d'allí amb metro arribem fins a l'apartament. Era tart i a l'endemà teniem més visites.

Dia 19 d'Agost de 2012 – diumenge

- ▶ 08:30 demà ja marxem així que avui farem les darreres visites previstes haurem d'afinar bé. En aixequem, esmorzem i sortim.
- ▶ 09:30 Qui desitgi antiguitats, mobles, discs, llibres, rellotges, instruments de música, càmeres de fotografar i d'altres objectes, no podrà evitar passar pel **mercat d' antiguitats de Ostbahnhof**⁴⁸. Obre tots els diumenges de 9h. a 17h. L'ambient és molt agradable i força relaxat. Hom té la sensació que no hi ha massa estrangers, més aviat gent del país que es deixen sorprendre pel que s'hi troba, o persones amb una intenció d'adquirir alguna antiguitat. Atès que és difícil la garantia d'autenticitat en un mercat com aquest, recomanaria tenir bon ull! De bon matí ens hi hem passejat una estona, ens agrada visitar els mercats. Y aquest està situat en el Barri on vivim.

- 2,30 ▶ Al sortir ens dirigim cap a l'estació d'Ostbahnhof per anar amb un tren fins a Hauptbahnhof, i d'allí caminem fins a la **Hans der kulturen de welt**⁴⁹, Casa de les CultUres del Món. És el centre nacional d'Alemanya per l'Art no europeu actual. Hi ha exposicions, teatre, dansa, conferències, concerts, etc...És una de les poques Institucions que rep finançament del Govern Federal. Enfront de la façana del Centre, a fora hi ha un estany circular i en el centre s'hi troba una escultura de bronze d'Henry Moore 's, gran òval dividit: la papallona, 1985-86, va ser la seva darrera obra important, d'un pes de nou tonelades. Amb la llum del sol, el reflex de l'escultura a l'aigua va canviant. Es troba en el Parc de Tiergarten. Prop d'allí hi ha un carrilló modern, i la nova Cancelleria alemanya.

La nostra sorpresa va ser que el Centre estava obert però no hi havia cap exposició ni activitat cultural, com que havíem caminat força, després d'anar a veure la botiga del Centre, varem descobrir un bar fora a la vorera del riu i varem prendre un suc de poma per reconfortar-nos. Teníem multitud de pardals als peus, picotejant a terra, exactament com a casa nostra, que només copsar la presència humana volen.

- 11,80 ▶ D'allí caminant pel parc arribem al carrer d' Ebertstrasse, en aquest indret també ens recorden que va suposar el mur per la ciutat, després de llegir el murals anem a dinar a la cruïlla amb el carrer Lennestrasse, en el cafè Lebensart, una sopa, una milanesa i un cafè, així ens refem de la caminada.
- 4,5 ▶ Ens tornem a adintrar en el parc de Tiergarten, així gaudim de la natura i fem unes fotografies al monument en record als Gais i Lesbianes perseguits pels nazis, i seguim a peu cap a Potsdamer Platz, és el nostre darrer dia d'estada en aquesta ciutat i no volem arribar massa tard al nostre barri. En arribar a la plaça ens dirigim al **Sony Center**, són exactament les 15:22 i visitem el **Filmhaus, Film und fernsehen + Sonderausstellungen**⁵⁰.

És un petit museu de la història del cinema molt interessant, on es pot copsar l'evolució d'aquest art i la seva tècnica, del cinema mut a Marlene-Dietrich, <http://www.youtube.com/watch?v=MO0IUxNAs-U>, amb maquetes, fotografies, documents, llibres, cartes, grabats, càmeres i altres aparells, objectes d'atrezzo, vestuari, i projeccions. Molt ben documentat. Al finalitzar baixem per un ascensor

⁴⁸ carrer Erich-Steinfurth-Straße

⁴⁹ Dulles-Allee, 10. Visites de dilluns a diumenge de 10 a 19h

⁵⁰ Potsdamer Straße 2

de vidre, interessant per aprendre a controlar el vertígen, i ens passem pel centre, hi ha un mercat d'artesans, el visitem i contemplem l'arquitectura d'acer i vidre, l'estany amb sortidors, els petits juguen amb l'aigua i s'hi remullen, el dia és calorós!

Prop de les 19h. marxem del Sony Center per anar amb metro cap a casa, volem sopar al barri, aviat, ens cal fer les maletes i deixar-ho tot a punt, demà ens hem de llevar a les 04:00 am. Són les darreres hores d'estança en aquesta ciutat, tinc una certa nostàlgia, perquè l'abandonarem, ens hem deixat impregnar d'ella, però un marxa pensant que deixa molt per conèixer i, alhora amb la il·lusió de seguir el viatge i conèixer nous indrets, la seva gent, cultura, paisatge, gastronomia....

- 10,10 ▶ Com sigui, avui serà el darrer sopar i el fem a **Blecbilderbar**⁵¹. Varem prendre un suc de poma, una cervesa, i dos plats típics de la gastronomia berlinesa, diferents, per així compartir, per fer un tast dels diferents sabors i textures. En sortir anem caminant pausadament pel barri cap a l'apartament. Pugem els quatre pisos d'escala i en arribar ens posem a preparar tot el que cal per marxar a les 04:45 l'endemà.

Dia 20 d'Agost de 2012 – dilluns

- ▶ Diu la Montserrat: "Ens llevem aviat, jo personalment no havia dormit gaire, per una part marxar de Berlín em sabia greu, m'hi començava a sentir a gust, per altre l'emoció de conèixer noves ciutats i territoris també em captivava" i calia deixar-ho tot endreçat per poder sortir amb el primer metro, sortim de l'apartament que encara era fosc, les 4:45, en arribar a l'andana encara varem esperar uns minuts, la Montserrat es sent una mica cansada, però ens va semblar lògic. Quan arribem a Alexander Platz ens dirigim a la parada de l'autobús TXL, a les 5:32 sortim direcció Flughafen Tegel Aeroport, una vegada instal·lats, la Montserrat comença a sentir esgarrifances i malestar, però ho atribuïm a dormir poc, i no haver quasi esmorzat, a mesura que avança el temps es troba pitjor, a l'arribar a l'aeroport, comprova que li comença a pujar la temperatura, mentre ella va al bany ell fa el checkin, en cap moment pensem el pitjor. En el bany detecta que té una linfoangitis, el funest mosquit havia fet una porta d'entrada que al cap de 48 hores li causa aquesta infecció per un estreptococ, provocant la fi de les nostres vacances! Al sortir analitzem la situació, la febre va pujant, cal prendre una decisió ràpida, l'Àngel recupera l'equipatge, comprem bitllets per tornar a Barcelona el més aviat possible. La ràbia i la impotència s'afageixen al malestar.....sabíem el que s'esdevindria en els dies posteriors, calia resignar-se, continuar el viatge hagués estat un error..." A les dotze del migdia ja erem a Barcelona a urgències a l'hospital. Què hi farem!

⁵¹ Simon Dach Strasse, 35